

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Lojkáskové a soudců JUDr. Petra Wulkana a Mgr. Vladimíra Soukupa ve věci

žalobce: **Myslivecký spolek Bor Konojedy**, IČO 61882399
sídlem Konojedy 118, 281 63 Konojedy
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Sehnalem
sídlem Politických vězňů 27, 280 02 Kolín IV

proti
žalovanému: **Honební společenstvo Stříbrná Skalice – les**, IČO 71166343
sídlem Konojedy 18, 281 63 Konojedy
zastoupený advokátem JUDr. Václavem Lut'chou
sídlem Náměstí Jiřího z Lobkovic 2406/9, 130 00 Praha 3

o zaplacení 393 091 Kč,

o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 6. června 2023, č. j. 19 C 100/2023-55,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích II. a III. zrušuje a věc se v tomto rozsahu vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Ve shora označené věci soud prvního stupně napadeným rozsudkem zastavil řízení co do částky 4 000 Kč (výrok I.), výrokem II. zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal, aby bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci 389 091 Kč a výrokem III. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
2. Podle odůvodnění tohoto rozsudku se žalobce domáhal náhrady škody v celkové výši 293 001 Kč, z toho 93 091 Kč na poměrné části nájemného, které žalobce marně vynaložil za období od 1. 10. 2020 do 31. 3. 2021, 200 000 Kč na zisku, který žalobci v tomto období ušel tím, že nemohl lovit zvěř ve sporné honitbě, a dále za nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč, která mu vznikla vyloučením z výkonu práva myslivosti ve sporné honitbě v tomto období. Žalobu odůvodnil tím, že jej žalovaný protiprávně vyloučil z výkonu práva myslivosti ve sporné honitbě, neboť mu 8. 4. 2021 doručil výpověď z nájemní smlouvy, přestože zde chyběl výpovědní důvod, a dále vyrozuměl žalobce o tom, že pozbyl právo myslivosti v honitbě, která byla předmětem nájmu s tím, že porušení zákazu jeho výkonu bude mít pro členy žalobce trestněprávní následky.
3. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.
4. Podle odůvodnění tohoto rozsudku učinil soud prvního stupně z provedených důkazů tato skutková zjištění: Účastníci uzavřeli dne 22. 2. 2013 nájemní smlouvu, na jejímž základě žalovaný přenechal žalobci k dočasnému užívání honitbu Stříbrná Skalice – les za nájemné, jehož výše po změně smlouvy činila 178 182 Kč ročně. Dobu nájmu ujednali na období od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2023. Valná hromada žalovaného rozhodla 2. 9. 2020 o zrušení žalovaného a jeho vstupu do likvidace. O této skutečnosti likvidátor žalovaného vyrozuměl žalobce dopisem ze dne 19. 9. 2020, v němž vyzval žalobce, aby se jeho členové zdrželi výkonu práva myslivosti v honitbě, která byla předmětem nájmu. Totéž vyplývalo z dopisu České zemědělské univerzity

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

v Praze ze dne 20. 1. 2021. Dopisem ze dne 23. 3. 2021 žalovaný vypověděl uzavřenou nájemní smlouvu. Valná hromada žalovaného dne 26. 1. 2022 rozhodla o zrušení rozhodnutí valné hromady žalovaného konané dne 2. 2. 2020 o zrušení žalovaného a jeho vstupu do likvidace.

5. Soud prvního stupně po provedení a zhodnocení důkazů učinil závěr, že v projednávané věci nevyšlo v řízení najevo, že by žalovaný konáním nebo opomenutím bránil žalobci v užívání předmětu nájmu (výkonu práva myslivosti v honitbě, která byla předmětem nájmu), například tím, že by ztížil nebo znemožnil přístup na honební pozemky, provedl na honitbě změny, k nimž není oprávněn, nebo ji přenechal k užívání třetí osobě. Podle soudu prvního stupně soudní spor účastníků o tvrzený zánik jejich nájemního poměru byl bez významu, dokud skutečně nezanikl, ostatně žalobce mohl – očekával-li překážky ve výkonu tohoto práva kladené žalovaným – navrhnout, aby soud nařídil předběžné opatření, který by zatímně upravil poměry účastníků tím, že by žalovanému zakázal rušit žalobce ve výkonu práva myslivosti ve sporné honitbě. Pouhé odlišné stanovisko žalovaného k trvání nájemního poměru účastníků řízení, byť vyjádřené výzvou, aby se členové žalobce zdrželi výkonu práva myslivosti v pronajaté honitbě, nezakládá dle soudu prvního stupně právo na slevu z nájemného, ani právo na náhradu škody, neboť pouze tímto stanoviskem žalovaný neporušil povinnost zdržet se rušení žalobce v užívání předmětu nájmu. Postup orgánů státní správy myslivosti pak žalovanému nelze přičítat. Pokud se žalobce domáhal náhrady nemajetkové újmy, kterou mu měl týmž jednáním žalovaný způsobit, pak podle soudu prvního stupně žalobce přehlíží, že podle § 2994 odst. 2 občanského zákoníku, nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škudce, jen stanoví-li to zvláštní zákon. O takový případ se však v projednávané věci podle soudu prvního stupně nejedná. Domnělý právní čin žalovaného tak, jak jej skutkově vymezil žalobce, nevystihuje ani skutkovou podstatu § 2971 občanského zákoníku. Z těchto důvodů soud prvního stupně žalobu zcela zamítl.
6. Soud prvního stupně věc posuzoval podle § 2 písm. h) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“), § 32 odst. 1, § 33 odst. 1, § 33 odst. 2, § 33 odst. 9 zákona o myslivosti, § 3074 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) a § 664 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“).
7. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně podle § 142 odst. 1 o. s. ř.
8. Proti výrokům II. a III. rozsudku soudu prvního stupně podal včas odvolání žalobce. Namítal, že rozhodnutí soudu prvního stupně je velmi restriktivní a zcela formalistické a míjí se s podstatou věci. Z provedených důkazů je zřejmé, že žalovaný, za pomoci právníka JUDr. Luťchy, se snažil dostat žalobce jako nájemce z honitby dříve, než uplyne zákonem stanovená lhůta nájemní smlouvy. O tom nepochybně svědčí protiprávní kroky, které podnikl, a na něž žalobce v řízení před soudem prvního stupně poukazoval. Zákon o myslivosti vychází ze zásady ochrany slabší strany v nájemních vztazích, proto jsou podmínky výpovědi smlouvy stanoveny poměrně velmi přísně a obcházení zákona formou likvidace honebního společenstva, jak se o to pokusil žalovaný, brání ustanovení § 25 odst. 1 písm. c) zákona o myslivosti. Snaha obejít zákon však nemůže požívat právní ochrany. Smlouva o nájmu honitby je právě případem, kdy nájemce je vždy slabší stranou. Právě proto jsou podmínky výpovědi z nájmu stanoveny velmi kogentně a také doba nájmu je stanovena na deset let. Nejde jen o možnost rozumně vypracovat plán lovu a chovu zvěře, ale také o to, že s výkonem práva myslivosti je spojená nutnost stavby mysliveckých zařízení, jako jsou posedy, krmelce, jesle na krmivo, údržba krajiny atd., a tyto investice v honitbě zpravidla zůstávají. Z uvedených důvodů nelze přisvědčit stanovisku soudu, že výkonu práva myslivosti nic nebránilo, neboť žalovaný fyzicky nebránil členům spolku vstupu do honitby, na cesty nedal závory, honitbu nestřežil atd. Faktické bránění výkonu práva myslivosti v honitbě o výměře 1 893,85 hektarů si lze jen stěží představit. V projednávané věci podle žalobce výkonu práva myslivosti bránila hrozba trestním postihem ze strany žalovaného, které se záměrně dopustil JUDr. Luťcha. Jednalo se sice o bezprávnou pohrůžku, avšak s omezenou možností členů spolku tuto nesprávnost rozeznat. O to spíš, když orgán státní správy myslivosti tuto pohrůžku podpořil požadavkem na odevzdání plomb a průkazů. Jestliže

soud prvního stupně správně přirovnal smlouvu o nájmu honitby smlouvě pachtovní, pak měl ovšem vzít v úvahu také rozdíl mezi pachtem a nájmem honitby. Lze uzavřít, že uvedená pohrůžka do doby, než byla dána neplatná výpověď nájemní smlouvy, tvořila účinnější překážku než závory, stráže, fotopasti a jiné prostředky, které by snad umožnily žalovanému udávat jednotlivé členy spolku, kteří by se odvážili bez dalšího lovit. Výpověď nájemní smlouvy, dokud nebylo rozhodnuto o její neplatnosti, pak byla pokračováním v této sofistikované překážce. Nepatřičná je rovněž úvaha o tom, že žalobce mohl navrhnout vydání předběžného opatření, kterým by byly zatímne upraveny poměry účastníků. Za zcela nepřezkoumatelné považuje žalobce rovněž zamítnutí návrhu na odškodnění nemajetkové újmy, když odkaz na ustanovení § 2994 odst. 2 o. z. upravuje zcela jiné vztahy. Odkaz na § 2971 o. z. je velmi stručný. Jen popisem jednání žalovaného lze zjistit řadu protiprávních činů, která jsou v rozporu se zákonem o myslivosti, stejně jako obecně s dobrými mravy, přičemž lze aplikovat rovněž ustanovení § 2909 o. z. Snaha žalovaného dostat žalobce z honitby byla hlavním účelem popsanych jednání a nárok je tedy oprávněný. O tom, že členové spolku žalobce, pro něž je myslivost hlavním koníčkem a láskou k přírodě, utrpěli újmu jako druhotné oběti, jsou pro tvrzení žalobce dostačující. Bude však zapotřebí provést důkazy, jejichž provedení soud prvního stupně zamítl, a to důkaz sdělením orgánů státní správy myslivosti, znaleckým posudkem a hlášeními o plnění plánu chovu a lovu zvěře v honitbě za období let 2017-2019, jejichž provedení před odvolacím soudem by znamenalo nahrazování činnosti soudu prvního stupně. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadených výrocích zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

9. Žalobce v písemném vyjádření k odvolání žalobce navrhl potvrzení rozsudku soudu prvního stupně jako věcně správného. Poukazoval na to, že činí nesporným skutkový stav popsáný v žalobě, ve které však není z pochopitelných důvodů uvedeno, že členové žalobce spolu vedli velmi intenzivní emailovou komunikaci, ze které vyplynul jasný závěr, že dopis likvidátora žalovaného je nemá možnost omezit ve výkonu práva myslivosti. Žalobce tedy nadále disponoval všemi náležitostmi (plomby, lístky o původu zvěře, povolenky k lovu apod.), které mu lov umožňují. Navíc se žalovaný omezil ve svých aktivitách pouze na odeslání dopisu likvidátora, nikterak užívání honitby žalobci neznemožňoval, a to ani aktivně, ani pasivně. Žalobci tak jednáním žalovaného nemohla vzniknout žádná škoda či jiná újma. Pokud žalobce toto právo nevykonával, rozhodl se tak učinit ze své vůle, navíc žalobce nepodal v zákonné lhůtě žalobu, kterou by napadl výpověď žalovaného z nájmu ze dne 8. 4. 2021, takže neměl vážný zájem bránit se právními kroky proti jednání žalovaného. Veškeré soudní spory mezi žalobcem žalovaným vztahující se k předmětné věci jsou již pravomocně rozhodnuty, kdy v obou případech byl žalobce neúspěšný. Podle žalovaného tak žalobce neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní ohledně výše svého domnělého nároku. Navíc v žalobě ani v podaném odvolání nevyčísluje výši způsobené škody. Z těchto důvodů žalovaný navrhoval potvrzení rozsudku soudu prvního stupně a přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení.
10. Krajský soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (§ 201, § 202 a contr. o. s. ř.), přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně v rozsahu uvedeném v ust. § 212 věta první o. s. ř., jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že nemá jinou možnost než v uvedeném rozsahu napadený rozsudek zrušit, neboť jsou napadené rozhodnutí, i řízení jeho vydání předcházející, zatíženy zcela zásadními vadami, které mohly vést k nesprávnému rozhodnutí ve věci a které nelze v odvolacím řízení reparovat. Výrok I. rozsudku soudu prvního stupně nebyl odvolacím soudem přezkoumáván a nabyl samostatné právní moci (§ 206 odst. 3 o. s. ř.).
11. Podle § 2 písm. h) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, právem myslivosti je souhrn práv a povinností zvěř chránit, cílevědomě chovat, lovit, přivlastňovat si ulovenou nebo nalezenou uhynulou zvěř, její vývojová stadia a shozy paroží, jakož i užívat k tomu v nezbytné míře honebních pozemků.
12. Podle § 32 odst. 1 zákona o myslivosti držitel honitby může honitbu využívat sám nebo ji může

pronajmout.

13. Podle 33 odst. 1 zákona o myslivosti smlouva o nájmu honitby musí být uzavřena písemně na dobu 10 let. Držitel honitby je povinen do 15 dnů ode dne uzavření smlouvy zaslat jedno její vyhotovení orgánu státní správy myslivosti.
14. Podle § 33 odst. 2 zákona o myslivosti nájemné z honitby se stanoví dohodou smluvních stran, pokud tento zákon nestanoví jinak.
15. Není-li tímto zákonem nebo smlouvou o nájmu stanoveno jinak, řídí se podle § 33 odst. 9 zákona o myslivosti právní vztahy ze smlouvy o nájmu honitby ustanoveními občanského zákoníku o nájmu. Pronájem části honitby nebo podnájem honitby nebo její části je zakázán.
16. Podle § 3074 odst. 1 o. z. nájem se řídí tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti, i když ke vzniku nájmu došlo před tímto dnem; vznik nájmu, jakož i práva a povinnosti vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. To neplatí pro nájem movité věci ani pro pacht.
17. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se podle § 3028 odst. 3 o. z. jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.
18. Uživatel honitby přísluší též právo brát plody a užitky honitby. Nájemní poměr založený smlouvou o nájmu honitby uzavřenou před 1. 1. 2014 se proto podle právní úpravy účinné po 31. 12. 2013 jeví jako pacht, a řídí se tak nadále právní úpravou účinnou před 1. 1. 2014.
19. Podle § 664 obč. zák. pronajímatel je povinen přenechat pronajatou věc nájemci ve stavu způsobilém smluvenému užívání, nebo nebyl-li způsob užívání smluven, užívání obvyklému, a v tomto stavu ji svým nákladem udržívat.
20. K povinnostem pronajímatele náleželo i podle právní úpravy účinné před 1. 1. 2014 zajištění nerušeného užívání věci nájemcem, přičemž porušení povinností podle § 664 obč. zák. má stejné následky jako porušení jiné právní povinnosti. Nájemci proto vzniká právo na náhradu škody.
21. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 213 odst. 2 o. s. ř. zopakoval dokazování těmito dvěma listinnými důkazy:
22. Z přípisu advokáta a likvidátora žalovaného JUDr. Václava Lut'chy ze dne 19. 9. 2020 odvolací soud zjistil, že žalobci zaslal přípis s informací o zániku honitby Stříbrná Skalice - les s tím, že 2. 9. 2020 se konala valná hromada žalovaného, na které bylo rozhodnuto o zrušení tohoto subjektu s likvidací, a to ke dni 2. 9. 2020, v důsledku toho zanikla honitba Stříbrná Skalice – les a současně smlouva o nájmu honitby uzavřená dne 22. 2. 2013 mezi účastníky řízení. Od tohoto momentu žalobce pozbyl právo nájmu honitby, což znamená, že ani není oprávněn na daném území vykonávat právo myslivosti. Současně likvidátor požádal žalobce, aby o této skutečnosti informoval všechny členy Mysliveckého spolku Bor Konojedy, aby se předešlo možnému střetu se zákonem. Zároveň byl vznesen požadavek, aby se všichni členové žalobce od nynějška zdrželi vykonávání jakékoliv myslivecké činnosti či aktivity na pozemcích žalovaného. Vzhledem k tomu, že zaniklo příslušné oprávnění vykonávat myslivost v dané oblasti, ten, kdo by nyní v této činnosti pokračoval, či svévolně lovil zvěř, dopustí se svým chováním trestného činu pytláctví dle § 304 trestního zákoníku. O skutečnosti zániku honitby, práva nájmu i práva výkonu myslivosti likvidátor vyrozuměl příslušný orgán myslivosti, kam je nutné v nejbližší době odevzdat obdržené nesnímatelné plomby.
23. Z přípisu žalovaného ze dne 6. 4. 2021, podepsaného likvidátorem JUDr. Václavem Lut'chou a honebním starostou Ing. K. V. , adresovanému žalobci bylo odvolacím soudem zjištěno, že dávají výpověď smlouvy o nájmu honitby Stříbrná Skalice – les, uzavřené dne 22. 2. 2013, podané pronajímatelem z důvodu porušování smlouvy nájemcem v těchto bodech: a)

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová

povinnost provádět myslivost v pronajaté honitbě v souladu s právními předpisy, b) povinnost informovat pronajímatele písemně o všech závažných skutečnostech a c) povinnost sdělovat pronajímateli písemně termín sčítání zvěře a následně jeho výsledek, předkládat návrh plánu hospodaření. Výpovědní doba běží od prvního kalendářního měsíce následujícího poté, co výpověď došla nájemci. Nájem předmětného honitby tak skončí dnem 31. 7. 2021.

24. V projednávané věci je z obsahu spisu zřejmé, že účastníci uzavřeli dne 22. 2. 2013 písemnou smlouvu o nájmu honitby podle § 33 zákona o myslivosti, ve které figuroval žalovaný jako pronajímatel a žalobce jako nájemce, a to na dobu určitou, od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2023 za nájemné 89 485 Kč ročně (dodatkem ze dne 10. 5. 2013 zvýšeno na 178 182 Kč ročně). Dne 19. 9. 2020 JUDr. Václav Luťcha jako advokát a likvidátor žalovaného informoval písemně žalobce o zániku honitby a současně smlouvy o nájmu s požadavkem, aby o této skutečnosti byli informováni všichni členové žalobce s upozorněním, že od 2. 9. 2020 pozbyli právo nájmu honitby a oprávnění vykonávat právo myslivosti na daném území. Současně žalobce poučil o tom, že pokud by pokračoval v myslivecké činnosti, či svévolně lovil zvěř na pozemcích honitby, dopustí se svým chováním trestného činu pytláctví dle § 304 trestního zákoníku. Následně žalovaný doručil žalobci písemnou výpověď z nájmu honitby podanou pronajímatelem, a to dne 7. 4. 2021. Valná hromada žalovaného dne 26. 1. 2022 rozhodla o zrušení valné hromady žalovaného konané dne 2. 9. 2020 o zrušení žalovaného a jeho vstupu do likvidace. Městský úřad v Říčanech dopisem ze dne 2. 2. 2020 vyzval žalobce k vypořádání závazku po zániku nájemního poměru založeného nájemní smlouvou ze dne 22. 2. 2013. Městský úřad v Říčanech dopisem ze dne 13. 4. 2022 odmítl zapsat spornost zániku nájemního vztahu účastníků řízení a vyrozuměl žalobce, že ztratil právo vykonávat v honitbě myslivost s tím, že výkon práva myslivosti honitby může odporovat právním předpisům. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 29. 8. 2023, č. j. 23 Co 117/2023-149 byl změněn rozsudek Okresního soudu v Kolíně ze dne 2. 3. 2023, č. j. 14 C 180/2022-107 tak, že žaloba na určení, že nájemní vztah založený smlouvou o nájmu honitby ze dne 22. 2. 2013 mezi účastníky trvá, se zamítá.
25. Podle názoru odvolacího soudu skutkový závěr soudu prvního stupně, opírající se o to, že v řízení nevyšlo najevo, že by žalovaný svým konáním nebo opomenutím bránil žalobci v užívání předmětu nájmu – výkonu práva myslivosti v honitbě, je v rozporu s důkazy předloženými žalobcem a provedenými v řízení před soudem prvního stupně. Naopak to byl žalobce, který prostřednictvím svého likvidátora, respektive jeho právního zástupce JUDr. Václava Luťchy, shora uvedeným dopisem informoval žalobce o zániku žalovaného a současně smlouvy o nájmu. Zároveň upozornil žalobce na možný trestní postih v případě pokračování ve výkonu myslivosti v dané oblasti s výslovným požadavkem, aby o této skutečnosti žalobce informoval všechny členy. Takovýto postup žalovaného jako pronajímatele honitby rozhodně nelze považovat za „zajištění nerušeného užívání věci nájemcem“, které je nepochybně smyslem nájmu, neboť minimálně pohrůžka žalovaného trestním postihem logicky musela vyvolat u žalobce, respektive jeho členů důvodnou obavu, pokud by v myslivecké činnosti, spojené s nájmem honitby dále pokračovali. Tím spíše, že k ukončení činnosti byli vyzváni i správním orgánem (Městským úřadem v Říčanech). Navíc jejich právní nejistotu nepochybně posílila i výpověď smlouvy o nájmu honitby podaná pronajímatelem dne 6. 4. 2021. Odvolací soud považuje za zcela bezpředmětné, pokud soud prvního stupně poukázal na to, že žalobce měl možnost navrhnout vydání předběžného opatření, kterým by byl žalovanému uložen zákaz rušit žalobce k výkonu práva myslivosti ve sporné honitbě. Takový procesní postup jistě není předpokladem žalobních nároků žalobce. Dle názoru odvolacího soudu shora uvedený postoj a zejména jednání žalovaného ve vztahu k žalobci rozhodně nelze považovat pouze za „odlišné stanovisko žalovaného k trvání nájemního poměru účastníků řízení“ (viz odst. 31 odůvodnění napadeného rozsudku), přičemž podmínkou rušivých projevů žalovaného v užívání předmětu nájmu žalobcem nepochybně není vytváření překážek bránících členům spolku žalobce vstupu do honitby (např. závory, oplocení, kamerové záznamy apod.), a to nejen v souvislosti s její nemalou výměrou.

26. V projednávané věci soud prvního stupně nepochybil, když věc projednal a rozhodl v souladu s ustanovením § 101 odst. 3 o. s. ř. v nepřítomnosti žalovaného na základě provedených důkazů a obsahu spisu, neboť ač řádně předvolán, bez omluvy se nedostavil. V této souvislosti tvrzení žalovaného, obsažená ve vyjádření k odvolání žalobce, včetně připojené přílohy (e-mailová komunikace členů žalobce) je třeba považovat ve smyslu ustanovení § 205a o. s. ř. jako nepřipustnou novotu, ke které odvolací soud nemohl přihlížet.
27. S odkazem na výše uvedené je odvolací soud přesvědčen, že soud prvního stupně nezjistil skutkový stav způsobem dostatečným pro posouzení důvodnosti žaloby, když si nesprávně posoudil zcela zásadní předběžnou otázku, zdali žalobce v rozhodné době bránil žalobci v užívání předmětu nájmu, respektive ho rušil v právu myslivosti s tím spojeným. V této souvislosti shora uvedený a vyjádřený právní názor odvolacího soudu, který je zcela opačný, je pro soud prvního stupně závazný.
28. V rámci dalšího postupu se soud prvního stupně bude zabývat důvodností žaloby na náhradu škody, co do základu a výše ve smyslu příslušných ustanovení o. z. (§ 2909 a následujících o. z.). Pokud jde o žalobou uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy, soud prvního stupně si především vyřeší, o jaký nárok (z jakého titulu) se jedná, a to při vědomí, že náhradu nemajetkové újmy žádá právnická osoba, nikoliv osoba fyzická. V závislosti na posouzení této otázky se soud prvního stupně bude zabývat i tím, zda je k řízení o tomto nároku věcně příslušný okresní soud.
29. Podle § 212a odst. 2 o. s. ř. odvolací soud rozsudek soudu nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, zruší také tehdy, jestliže ke zjištění skutkového stavu věci je třeba provést další účastníky navržené důkazy, které nemohou být provedeny v odvolacím řízení (§ 213 odst. 3 a 4); ust. § 213 odst. 5 tím nesmí být dotčeno.
30. Vzhledem k rozsahu žalobcem navržených důkazů, posuzováno po stránce kvalitativní, nikoliv kvantitativní (k prokázání tvrzení žalobce, že mu žalovaný způsobil v rozhodné době škodu v důsledku znemožnění přístupu na honební pozemky, které měl v nájmu), který přesahuje smysl a účel odvolacího řízení, odvolací soud neměl jinou možnost, než napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 219a odst. 2 o. s. ř. zrušit a věc podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. vrátit soudu prvního stupně v napadených výrocích k dalšímu řízení.
31. Další postup soudu prvního stupně byl dostatečně naznačen s tím, že při posuzování důvodnosti žaloby bude přihlédnuto k výše uvedenému.
32. Ve svém novém rozhodnutí rozhodne soud prvního stupně znovu o nákladech řízení, včetně nákladů odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. k/ o. s. ř.).

Praha 24. ledna 2024

JUDr. Hana Lojkásková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Řáhová